

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 9. mája 2017 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného **D. K.**, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Tdo/30/2015, z 24. júna 2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného **D. K.**
sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 5Tdo/30/2015, z 24. júna 2015, odmietol dovolanie ministra spravodlivosti proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Tos/68/2012, zo 14. augusta 2012 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 3T/111/2006, zo 4. októbra 2007, ktorými bol **D. K.** uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v **K.** v kancelárii spoločnosti **M.** na ul. **M. č. X.** dňa 19. apríla 2006 asi o 11:30 hod. vyhrážal sa **K. K.**, že keď nebude mať do druhého dňa na účte výplatu a nedostane stravné lístky, následne vytiahol pištoľ, touto sa oháňal a **K. K.** sa vyhrážal, že si môže chystať truhlu.

Za to bol **D. K.** uložený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd mu ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyri) roky s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona súd určil odsúdenému obmedzenie nepríbližiť sa k poškodenému K. K. na vzdialenosť kratšiu ako 5 (päť) metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodeného.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd uložil odsúdenému trest prepadnutia veci – pištole na poplašné kapsle striebornej farby o dĺžke 20 cm s tým, že podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stal štát.

Proti tomuto rozhodnutiu dovolacieho súdu podal odsúdený sám (bez obhajcu) sťažnosť (č. l. 277 spisu), ktorú doplnil podaním z 10. februára 2017 (č. l. 300 spisu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po predložení spisového materiálu 4. marca 2016 vrátil spis Okresnému súdu Košice I ako nesprávne predložený z dôvodu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá v tomto štádiu konania o čom rozhodovať a vyslovil, že je potrebné zaslať sťažnosť obhajcovi odsúdeného a poskytnúť právnu pomoc odsúdenému, resp. vypočúť odsúdeného, čoho sa domáha.

Zo zápisnice z výsluchu odsúdeného z 24. marca 2017 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca vyplýva, že D. K. trvá na podanej sťažnosti proti uzneseniu dovolacieho súdu a je toho názoru, že bol nespravodlivo odsúdený. Podaním označeným ako sťažnosť sa rovnako domáha nápravy z dôvodu, že predvolania na adresu na doručovanie, ktorú uviedol, neboli odsúdenému zasielané a pošta chodila na adresu manželky a rodičov odsúdeného, ktorí nemohli prevziať poštu z dôvodu absencie splnomocnenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne skúmal, či proti uzneseniu dovolacieho súdu, sp. zn. 5Tdo/30/2015, z 24. júna 2015, je možné podať sťažnosť.

Podľa § 392 ods. 2 Trestného poriadku proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 185 ods. 2 druhá veta Trestného poriadku uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

Ustanovenie § 392 ods. 2 Trestného poriadku opravný prostriedok proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní o dovolaní neprípúšťa, práve naopak, expressis verbis vylučuje. Rovnako Trestný poriadok (§ 185 ods. 2 druhá veta Trestný poriadok) výslovne neprípúšťa napadnúť sťažnosťou uznesenie dovolacieho súdu, a preto proti rozhodnutiu o dovolaní sťažnosť ďalej nie je prípustná.

Okresný súd Košice I odsúdeného správne poučil o neprípustnosti sťažnosti proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Tdo/30/2015, z 24. júna 2015. Rovnako obhajca odsúdeného JUDr. G. Z. poučil o tejto skutočnosti odsúdeného pri jeho výsluchu dňa 24. marca 2017 (č. l. 407 spisu). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto v tomto štádiu konania nemal o čom rozhodovať, a to ani v prípade, ak by podania odsúdeného bolo možné podľa obsahu posúdiť ako návrh na povolenie obnovy konania (§ 393 a nasl. Trestného poriadku).

Napriek tomu odsúdený zotrval na podanej sťažnosti, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku ako neprípustnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. mája 2017

JUDr. Jana S e r b o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová